

زەردەشت هێوای رزگاری گەنم لە جیگای درک

بابان سه قزی

به شی پینجه م

جاریکی دیکه شاگردەکان وەگردی یهک کۆ بوونهوه و هەمدیسان پرسیار و بەرسف دەستی پێ کرد و زەردەشت فەرمووی: "ئێتر کاریکمان لەم فیرگهیه نەماوه. کاتی ئەوه هاتوو هەستین و ئەو شتە ی که لە سەری باس دەکەین، لە دەبستانیکی گەورەتر، دەبستانی گیتی و جفاک و لە ناو فیرگه ی کۆمەلگا بیدۆزنهوه و وەری بگرین. چونکه، تا مرۆف ئەم پیواژۆیه مەزنه تیپەر نەکات، هەرگیز توانای تیگه یشتن و وەرگرتن و شیکردنەوه و لیۆلینەوه ی پرسیار سەخت و سەخڵەتی نابیت".

شاگردان لەتەک زەردەشتدا هەستانه سەر پێ و کەوتنه ری بەرهو فیرگه ی مەزنتەر، فیرگه ی زەنگینی ژیان. کاتیکی که زەردەشت و شاگردەکانی لە قەراخی کێلگه یه کدا دەپۆیشتن، جووتیاریکین بینی که خەریکی کار بوو. زەردەشت و هاوڕێیانی دروود* و ماندوو نەبوونیان لە وەرزی کرد و ئەویش وەلامیانی دایهوه. پاشان زەردەشت داوای کرد لە کابرای وەرزی که بهیلت تاویک لە لای زهوی و زارهکە ی زوی و هاوڕێیانی پشوویهک بەدن. کابرای جووتیار بە پووێکی خۆشهوه خۆشەهاتی لیکردن و دانیشتن.

زەردەشت پووی دەمی کردە وەرزی: "دروود و پۆژباش ئە ی وەرزی سەرکەوتوو! که باخ و کێلگه یه کی ناوا خۆش و ئاودان و سەرسهوا و نویت هەیه".

وەرزی لە وەلامدا: "ئەم کاتەتان باش و سوپاس بۆ ئێوه که توانای بینینی سەوزبوونی درەختەکان و زهوی و زاری منتان هەیه و بەرد و پلارتان نەهاویشت بۆ سەگ و دارەکانم".

زەردەشت: "ئە ی برای هیژا! لە دلی ئیمه ئیش و ئازار و کین نییه تا هەلسووکهوتی وامان لی بوەشیتەوه. ئیمه تامەزرۆ و تاسە ی دیتنی دیمەنەکانی رند و تازە ی ژیانین و لە هەر شوینی کدا ئەم نمونە جوانیانه بینین پێی خەنی و کەیفخۆش دەبین و دەگەشینی هوه و پیزی لی دەبین".

وەرزی: "دەبینم ئاخافتتان خۆش و دلنشینە، ئەگەر کاریکی تایبەتیتان نییه دەتوانن تا هەر چەندە حەز بەکن بێنە ناو باخەکه و لە ژیر سیبەری درەختەکان ماندوویی دەربەکن".

زەردەشت: "فرە سپاست دەکەین، ئیمەش پر بە دل پیمان خۆشه، بەلام دەمانەوێت پرسیاریک ئاراستەتان بەکن، ئەوهش ئەوهیه چلۆن ئەم باخ و سەوزەلانیەت ساز و ئاودان کردوو و پێشتر ئێره بە چ چەشنیک بووه؟"

وەرزی: "جیگای ئەم زهوی و زاره پێشتر وشکەلانی و خارستانیکی بێ کەلک بوو که بەس مار و دوویشکی ژهراویی تیدا بوو. بەلام ئێتر من بیر ناکەمهوه لە رابردوو و ئەو کاتانی که خەبات و بەر بەرهکانی مار و درکدا بووم، چونکه ئەگەر بیتو ئەو رەنج و سەختی و ماندووییانه بهینمه یام، ئێتر ناتوانم ئیمرو لە جوانی و خۆشیهکانی ئەم باخ و رەز و کێلگه کهم چیژ و سوود بگرم. من بیرەوهری جانەوهرانی زیانەخرو و درووم، بە مەل و گولی رەنگاورەنگ لە یاد و هۆشم پاک کردوو و لە شوینییدا سەوزه و درەختی بەهەر دارم چاندوو. من تەنها بە ئیسە و بەو شتە ی که لە داهاوو لە پێشمادیه بیر دەکەمهوه. من بۆ لەنلو بردنی درک و گیای هەرز و جانەوهرانی زیانەخرو، رەنج و شەکهتی فرەم کیشا. بەلام بە لەناو بردن و پاک کردنەوه یان، بۆ هەمیشە ئەو

بیره و هریه تال و پر له ماندوو بیهم خستوو ته گۆر. ئیستا سیبهری تاریکی و شهکەتی له پرووی دل و گیانی من نەماوه. ئیسە جەنگ و بەر بەرەکانی درێژخاین کۆتایی پێهاتوو و تشتیکی ناخۆش و تال له دل و گیاندا نەماوه کە سیبەر بخاتە سەر ئاگایی و رامن و توانی هەلسەنگاندنم. ئیستا دلی من روون و گەشە. هەر چەندەش ئەو کاتە خەریکی لەناوبردنی خار و زیانەخرووەکان بووم، ئاوا نەبووم. پەڕیشانی و پەشێویی رەوانم و بەدیبینی و خەفەتباری و سەرلێشێواویم تا ئەو ساتە بوو کە جەنگ لەتەک دروو و گیای هەرزە دەست پێ نەکردبوو. بەلام پۆژیک کە بریاری چیکردنم دا و دەستم دایە پاچ و پێمەرە بۆ هەلکەندنی یەکەمین درک و وەدەرنانی یەکمین زیانەخروو، ژیانیکی نوخ و پۆشن و پر پیت و سازکەر و شادیپینەر دەستی پێ کرد. و تا ئیمپۆش نیگا و چاوەروانیی من بەس بۆ پشکوونی گۆلیک و خونچە یەکە کە دەبیته میوه، یا گەنمەکەم دەدوورم و یا مەر و مالاتەکەم دەزیت."

زەردەشت: "ئەو کاکای جووتیار! دیارە لە قسەکانت کە دل و میشکیکی دان و هۆشیارت هەیه، ئایا دەتوانی بە ئیمە بیژیت کە کاری تۆ لەم باخە کۆتایی پێ هاتوو و ئایا لە ئاوەدانکردنەوه و چێکردنی شوینی نوخ دەستت راگرتوو؟"

وەرزیر: "هەرگیزاو هەرگیز، ئەگەر وا بیست کە دیسان پۆژگاری تال و تاریکی پێشوو دەگەریتەوه. تەماشای ئەو بەرەوه بکەن، ئەو دەشتە پر لە درکودالەش هی منە. هەول و کۆششی ئایەندە من چێکردن و بووژانەوهی ئەو بەریشە، هەر وەک ئەمبەرە."

زەردەشت: "ئەوە گریمان ئەو دەشتە پر لە درکودالەشت ئاوەدان کردوو، ئایا ئەو بەو واتەیه کە کاری تۆ کۆتایی پێ هاتوو و ئاوات و ئارەزووی تۆ بە جێ هاتوو؟"

وەرزیر: "هەرگیزاو هەرگیز، ئەگەر ئەویش ئاوەدان بوووه، لە دوایدا من کاریکی نوخ دەست پێ دەکەم، من ئاقەتی بیکاری و پاوەستانم نییه. ئەو سووچە ببینن کە داری فەرشم هەلداوه. دواي لی بوونەوه لە کار و پشوودان، هەل دەستم و خەریکی چینی فەرشم دەبم، لەویش ماندوو بووم ئەو خەریکی کاریکی دیکە دەبم." زەردەشت: "دەبینم کە شمشالت هەیه."

وەرزیر: "بەلێ، ستران و نەهێژنێن جودا لە ژیانێ من نییه، هەر کاتیکی کە ماندوو دەبم و یا دلێم بیته جۆش و هەستم ببزویت، شمشالەکەم هەل دەگرم و تا بخوایم و بتوانم دەچرم و دەیژەنم."

زەردەشت: "راستی ئەو تاکە درەختە بە سەر لووتکە ی ئەو کێوه کە ئاوا دەوری بەردچن کراوه چیه، ئایا هیچ دەچیتە پای ئەو دارە؟"

وهرزیر: "ئەو دارە من چاندوومە و سەنگچنەكەش كاری منە. زۆر جار كە دەچمە پای ئەو دارە، هەمووی ئارەزووی من ئەوەیە كە رۆژێك بێت و هەمووی ئەم كەژ و كێوانە، بە دار دابۆشم و بپارێنمەوه، تا بەلەندەكان رووی تی بکەن و لە سەر چلەكانی هیلانە ساز بکەن".

زەردەشت: "كەوايە تۆ بەختیاری لەو دەزانی كە ئەو چیايە بە درەخت ئاوەدان و دابۆشیت؟"

وهرزیر: "ئەهەرگیز، خۆشبهختی لە كۆتایی رینگەدا نییە. لە ناو خودی رینگادایە، جا ئەگەر بتوانی رینگا و ئارمانجیک ببینیتهوه و گافیکی بۆ هەلبگریت".

زەردەشت: "باشە ئەگەر چیاكەش بە دار و درەخت ئاوەدان كرایهوه، پاشان ئامانج و ئاواتی تۆ چیايە؟"

وهرزیر: "ئینجا بە خارستان و كەژ و كۆیكی دیکە بێر دەكەمەوه و چاندن و چاندن تا كۆتایی ژیان و تا دوايی هەناسە لە بەردەوامی ئەم كارە. ئارەزووی من ئەویە كە گۆرەكەمی من لە بن دوايین درەختێكدا بێت كە دەبچینم و لەو كاتەمی كە دارەكە دەبچینم، دەستەكانم لە كاتی چاندن لە كار بكەوێت و دلم لە لیدان بویتیت. هیواداریشم كە دوایین درەخت، داری سەوبەر بێت و هەر لە بن ئەو دارەش بمنیژن. داری سەوبەر بۆ من نیشانەمی سەرسەوزی و زیندەگانی و حەسانەوه و ئاسایشته".

زەردەشت: "ئایا بۆ ئەنجامدانی هەمووی ئەم كارانە وزە و توانات هەیه؟"

وهرزیر: "هیز و تولا نا پەيوەندی بە ویستی خودی مروڤهوه هەیه. تۆ هەر شتیك بویت و بە دل و گیلن ویست، ئینجا وزەمی ئەنجامدانی و دەست دینیت. لە سووچیکمی لەش و گیانت كە ناشزانی لە كوێ دایە، هیزیکی نوێ دەجوشتیت و هانت دەدا بۆ ئەنجامدانی".

زەردەشت: "ئەو درەختانەمی كە دەتەوێت بچینیت، حەز دەكەمی چۆن درەختێك بێت؟"

وهرزیر: "دەمەوێت جوانترین و باشترین و پربارترین و سوودمەندترین و راست و پراوەستوترین درەختەكان بێت".

زەردەشت: "ئەمی برای هیژای بەختەوهر! كە بە راستیش بەختیاریت، ببیژە بۆمان كە ئەم رینگای كە یفخۆشی و گەشبینی و جوانیەمی خۆشبهختیەت چۆن هەلبژاردوو و یا كی بە تۆی فیر کردوو؟"

وهرزیر: "كەمێك دوور و درێژە، بەلام بۆتانی دەلیم. من پیاویكی داماغ و سەرلێشیلو بووم. دلم سیس و ژاكووو پەوانم پەژمۆردە و پەریشان، لەشم ماندوو و گیانم داگیرابوو. ژیانم بە ناخۆشی و دلتهنگی و تاریکی تیپەر دەبوو. هەمیشە هەستم بەوه دەكرد كە لە ناو دەرووندا، مۆرانە خەریکی خواردنم و لەشم پەرە ژەهری دوویشك. بە بەردەوامی هەستم بە ئازاریكی زۆر دەكرد. توانی بێرکردنەوه و دارژتتی بەرنامەیهكم بۆ داهاوو نەبوو. هەموو شتیكم بە لیلی دەدی. دەنگی داكوژانی ددانی مۆرانەكانم لە ناو لەش و گیاندا دەبیست. من بەم چەشنە بووم تا رۆژێك ریبواریک هاتە سەر رینگام. ریبوارەكە كە منی ئاوا پەریشان و دەستەوئەژۆ بینی، دلی بۆم سووتا و لە دۆخ و بارمی پرسی. كاتیك لە دەردی من تیگەهشت گوتی من شاگردیک لە شاگردەكانی زەردەشتم و دەرمانی دەردتم لە لایە. لیم پرسی ئەو دەرمانە چیايە و چۆن دەتوانم وەری بگرم؟ كەبرای ریبوار گوتی: لە زەردەشتم وەرگرتوو و دەیفروشم بە سەد دانەمی گەنم، بەو مەرجهش هەر دەنكە گەنمیک لە گولە گەنمیک ببیت. دەبیت بچیتە خارستان و سەد بنجە درك هەل بكەنیت و لە جیگای هەر بنجە درك دەنكە گەنمیک بچینیت. كاتیك كە گولە گەنمەكان رووا و كاتی دوورینی هات، لە هەر گولە گەنمیک دەنكە گەنمیک جودا بكەیتەوه و ببهینی بۆ لی من، ئینجا دەرمانەكەت وەردەگری. هەرودهاش چەند هۆرەیهکی زەردەشتی فیر كردم و گوتی لە كاتی چاندنی گەنمەكاندا بیخوینمەوه. منیش بەو چەشنەم كرد كە ریبوارەكە گوتبووی. سەد بنی درك هەلكەند و سەد دەنكی گەنم چاند و پاشان كەوتە دلمەوه و سەد دەنكە گەنمی دیکە بچینم، بۆیە سەد دركی دیکەشم هەلكەند و سەد دەنك گەنم چاند و ئەم كارە دووبارە و چەند بارەم كرد. ئاوهها نیشتمە ناو ئەو كارە كە ئیدی هەموو دەرد و پەنجەكانم لە بێر كرد و تا ئیستاش هەرودها خەریكم و هیشتاش كاتی ئەوهم پەیدا نەكردوو كە بتوانم بچمە لای ئەو كەبرای دەرمانفرۆشه و سەد دەنكە گەنمەكەمی بدمەم و دەرمانەكەمی لی وەربرم".

جامئەسپ و شاگردەكان روویان كردە زەردەشت و دواي تاویك جامئەسپ گوتی: "ئەمی مامۆستای فەرزانا! ئەو دەرمانە كە شاگردەكەمی تۆ دەیویست بەم پیاوه بیدات چی بوو؟" زەردەشت فەرمووی: "ئەم سرووده بوو:"

به رامانی پاک
مهزدا ئه هۆرا دلخۆش دهکەین.
ئەو به خواستی خۆی،
شادی و کاری بۆ ئیمه ئافران دووه.
هیقیدارین مهزدا ئه هۆرا،
به توانامه ندیی خۆی،
هیزی کارکردن به ئیمه ببه خشیت،
تا له بهر تیشکی رامانی پلک و
راستی و زانستی دروست،
له ڕیگای راست و پیشکەوتنی مرۆفدا تی بکۆشین.
گاتا، هاتی ٤٥، سروودی ٩

کابرای وهرزیر که ناوی زهردهشتی بیست و زانیی که ئەمه خودی زهردهشته که ئەو له تهکی ئاخافتن دهکات، له
خۆشیدا گهشکهی کرد و نهیده زانی چون خۆشی خۆی دهپرپیت، خیرا ههستایه سه ر پئ و زهردهشتی ماچ کرد و
زهردهشتیش به هه مان شیوه، وهرزیر گوتی: "ئهی مامۆستا! ئهی ئەو که سهی که ژیا نی منت ژیروژوور کرد و
منت له ژیا نی دۆزهخی* ڕزگار کرد و گه یانده ته بهر زترین پله و پایه کان! هه زاران ڕیز و دروود بۆ تۆی به ڕیز،
هه ر بژیت".

زهردهشت له وهلامی وهرزیر فهرمووی: "ڕیز و دروود بۆ تۆ که دڕکه جارت کرده باخ و گولشه ن، دڕکی دل
هه لکه ند و له جیگایدا گه نم و گولت چاند، ئیستا بۆمان بیژه کاتیک که له که ناری زهوی و زاره که ت
رووده نیسی و که رویشکە کردنی* گه نمه کانت ته ماشا ده که ی، زینده گی چون ده بیینی" کشتکاره که وهلامی دایه وه:
"تا گاسنه که م و گاجووته کانم ساز و به هیز بن و زهویه که م بۆ بکێلن و بۆ چاندنی گه نم ناماده ی بکه ن و منیش
بچینم و پواندن و بالاکردن و گه بیینیان ببینیم، ژیلن بۆ من خۆش هه مواره و هه یچ شتیکی ناخۆش له
زینده گانی نابینم. ئهی زهردهشت! ئهی فهرزانه ی دانایی! به من بیژه، چی جوانتر و دلپرفینتر له خه نده و
پشکو تنی زهوی هه یه به من بلێ چ کاتیک جوانتر و دلگوشاتر له و کاته یه که تۆوی گه نم ده چینی ت و دوا ی
ماوه یه که چه ره که ی له زهوی ده بیینی؟ ئەو چه ره جوانانه، ئەو چووژه ناسک و سه وزانه که له ش و گیانی
وهرزیر تازه تر ده کات؟ ئهی زهردهشت! بیسه ئەو سترانه جوانه که له دووره وه دیت. به پڕوای من خۆشترین و
دلپرفینترین هۆره کانی جیهان، ئاوازی چه رخی ئاسیا وه. ئهی زهردهشت! ئەوه دهنگی ئاشی منه و گه نمیکیش
ده بیته ئارد، به ده ست و په نه کهانی من به ره م هاتو وه. ئهی زهردهشتی هیژا! ئەو ئاوازه بۆ من. ئاهه نگ و
هه وینی ژیا نه. دهنگ و باره ی ئاژه له کان، دهنگی خوره خوری ئاوی کانی و کاریز، دهنگی کۆتره باریکه به سه ر
چلی داره کان و هه زاران دهنگ و ئاواز و خویندنی دیکه که له دلی باخ و سه را و کیلگه که ی منه وه هه لده ستیت.
ئهم ئاهه نگانه هه موویان بۆ من خۆش و دلپرفین و گیانه خشن. ئهی زهردهشتی ئه رژه مند!* پیویسته ئه مه ش
پا بگه یه نم که من پیشتر ههستی ئاوام نه بوو و جیهانم به م شیوه نه ده دی. له و پۆژه وه که گوته کانی ئەو
کابرایه م بهر گوێ کهوت و به دوایدا ئاشنا به ناو و سرووده بووژینه ره کانی تۆ بووم و سه رم لیده ر کردن، دیتن
و بیو و بۆچوون و رامانی من به گشتی گۆرانکاری فرییه ی به سه ردا هات، ئەمه ی پئ هات که ئیمرو ده بیینن.
ئهی زهردهشتی ڕیزدار! به یله تا چه ند له و سرووده پیوژانه ی تۆ که ئەو کابرا ڕیباره فیتری منی کرد بۆتانی
بخوینم. من هه موو به یانییه که به خویندنی ئەم هۆرانه ده ست به کار ده که م. با شاگرده کانی تۆش گوئیان له
بیته تا دل و گیانیان وه ک من روون بیته وه":

مهزدا ئه هۆرا،
به شکۆمهندی و مهزنی خۆی،
به وه که سه ی که خواستی ئەو به جی بهینی ت و
بۆ ئاوه دانی و پیشکەوتنی جیهان تی بکۆشیت،
پاداشتی باشتر له باشی پئ ده به خشیت،

به لأم ئەو کەسە ی کە بەدکردار و ناراستە و
خواستی ئەو ئەنجام نەدات ،
لە ئەنجامی ژیانیدا
بە کەیفەری کرداری خۆی گرفتاری دەکات .
گاتا ، هاتی ۵۱ ، سروودی ۶
ئە ی مەزدا . !
لە باشترین زانست و کردارهکان
ئاگادارم بکە ،
تا بە بیری چاک و بە پاک و راستی ،
ستایشت بکەم .
ئە ی ئەهۆرا . !
بە خواست و شکۆداریی خۆت ،
لە ژیانیکی نیو و سەرپر لە راستی ،
کامەرانی بکە .
گاتا ، هاتی ۳۴ ، سروودی ۱۵
ئە ی ئەهۆرا . !
بیگومان لەش و گیانی کەسیک
لەو پاداشتی مزگینیدراوه بەهره مەند دەبیت ،
کە بە رامانی پاک خەبات دەکات و
بۆ ئاوه دانی و پیتشکەوتنی جیهان تی بکۆشیت ،
لە بەر تیشکی راستیدا
ئایینی هزری پیروزی تو پیش بخات و
خواستی تۆش بە جی بهینیت .
گاتا ، هاتی ۳۴ ، سروودی ۱۴
ئە ی مەزدا ئەهۆرا . !
ئەم ریگایه کە بۆ منت دیاری کردووه ،
ریگای رامانی پاک و دەستور و راهینانی سوشیانسه کانه ،
ریگاکەش بەم چەشنه یه :
تەنها کرداری پاکه
لە بەر تریفه ی راستیدا
ئەنجامی شادمانی و گەیشتن بە تو دەگەیه نیت ،
ئەو پاداشته ی کە بە زانایان دەبەخشیت .
گاتا ، هاتی ۳۴ ، سروودی ۱۳
ئە ی بەدیته نەری زهوی و ئلو و گیا . !
ئە ی مەزدا . !
لە بەر پرشنگی پیروزی خیره تی خۆتدا ،
بیگەیشتن و جاویدانیبوونم پی ببه خشه و
لە بەر تریفه ی رامانی پاکدا ،
تاو و تولنامه ندیی لەش و پهوان و
پایه داریی ژیانی نویم پی ببه خشه ،
ههروه اش لە راهینانه کانی خۆت

كامه رانم بکه .

گاتا ، هاتی ۵۱ ، سروودی ۷

ئەى مه زدا . !

ئىستا په يامى تۆ

بۆ مرۆقى زلنا روون ده كه مه وه :

سه رنه نجامى خراب به شى چه واشه كارانه ،

به ختيا ريش بۆ كه سيكه

كه پابه ندى راستيه .

بيگومان شادومانيش هه ر به شى ئەوه ،

چونكه ئەم په يامه رامانخرۆشينه ره

بۆ دانايان ئاشكرا ده كات .

گاتا ، هاتی ۵۱ ، سروودی ۸

"ئەى زه رده شت! من ئەم سروودانه و سرووده كانى ديكه ت هه موو پۆژيک له به ر ده خوینم ، چونكه ريگای پروونى
ژيان ت له هۆنراوه كانتا ديارى كر دووه". زه رده شت ناو چاوانى كا برای جووتيارى ماچ كرد و هه ستا له ته ك
شاگرده كانى به رپۆ كه وت . پاشان زه رده شت به دواى گوته كانى جووتياره كه فه رمووى: "پايه و كۆله كه ي دين و
راهيئانى من ، ئاوه دانى و پيشكه وتنى جيهانه . هۆنراوه ي هه ره مه زنى من ده ر باره ي ئاوه دانى و پيشكه وتنى
جيهان و ئاوات و ئاره زوى من بۆ ژيانىكى ئاسووده و پر له ئاشتى بۆ كۆمه لان به م چه شنه يه":

ئەى مه زدا . !

كه ي راستى و پاكى و

خۆبه خنكارى و ولاتى پر له كينگه ي پان و به رين و

خانومانى جوان و ئاوه دان-

به دى ديئت؟

كين ئەو كه سانه ،

له هه مبه ر چه واشه كارانى دلپه ش

پشتيوانمان ده بن؟

كين ئەو كه سانه ،

كه له زانست و تپروانينى يلمانى پاك ،

به هه رمه ند ده بيت؟

گاتا ، هاتی ۴۸ ، سروودی ۱۱

به راستى زهوى

په نايه كى باشه بۆ ئيمه .

زهوى دوو ديارى ،

توانامه ندى له ش و هيزى په وان به ئيمه ده به خشيت .

مه زدا ئەهۆرا ،

له سه ره تاي ئافراندى و له به ر تريفه ي راستيدا ،

له سه ر زهوى گيا و پروه كى پرواندووه .

گاتا ، هاتی ۴۸ ، سروودی ۶

زه رده شت فه رمووى: "هه موو شتيك له م جيهانه ، له زهوى و كار و كۆشى و بزاف و ليكۆلينه وه و له
ئاوه دانديابه . گه ره كه جيهان ئاوه دان بكره ته وه و له خۆشى و ئاسايشتا بۆى . بيويسته له ناو هه موو باوه ر و
رامانه كاندا ، ئەو بپروايه هه لپۆژدريت كه مرۆف هان ده دات بۆ خۆشه ويستى و ئاوه دانكرده وه ي ئەم جيهانه و

ههروهه بۆ تهندروستی و گهشهکردن و شادومانی. هه راما ن و بلوه ریک که بهم چهشنه نه بیته و مروّف ببات بۆ جیهانی خه یال و گومانچینی و تاریکی، ده بیته ویل بکریت و پشت گوئ بخریت".

ئینجا زه ردهشت پرووی کرده شاگردهکانی و پرسی: "به راستی ئەم هه موو چهز و دلخۆشی و هیوا و سه و داسه ریه که له دلی جووتیاره دا بوو- چ بوو؟" قوتابیهکان هه ر کامه یان قسه به کیان کرد و پاشان زه ردهشت به جامئه سپی فه رموو: "ئه ی جامئه سپی زانا! ره وشتی من بهم چهشنه یه که هه رگیز راما نی خوّم به که سیک بار ناکه م و هه موو خه بات و تیکۆشانی من له ریگی زایاندن و گه شه کردنی ئەندیشه کانه. ده خوازم له مه ر پرسیاریک که کره م به وردی بیر بکه یته وه و بیروبوو چوونی خوتم به بیژی".

جامئه سپ تاویک بیری کرده وه و ئینجا گوئی: "له سه ر بنچینه ی ئەو شتانه ی که فه رمانت کرد، گومان ده که م بۆ ناسین و زانینی راز و نه یینی ئەو هه موو چهز و خو شه ویستی و ناوات و که یفخۆشیه ی ئەم وه رزیره، ده بیته دووباره ئەو ده نکه گه نمه بینینه وه یادمان و بیخه ینه بهر تیشک و لیکۆلینه وه. ده نکی گه نمیک که ئەم جووتیاره ده یچینیت، هه ملن وزه یه کی هه یه که لالۆی جووتیار هه یه تی، ئەوهش هیزی زایاندنه. ئەگه ر بیته لالۆی جووتیار له جیگای گه نم، ورده به ردی بپه ژاندا یه ت، ئەوه ورده به رده که گیانی نه ده گرت، ریشه و چه که ری نه ده بوو، نه ده پروا، بالای نه ده کیشا و نه ده پیشکوت. هۆی پرواندن و بالاکردن و گه یینی گه نم ئەوه یه، که هیزی زایاندنی هه یه و هه ر ئەم هیزیه که ئەو بۆ بزاف و دۆزینه وه هلن ده دات و ده ری دینیت و له مردووی و خامۆشی، کو تایی به بیگیانی ئەو دینیت. ئەم وه رزیره ئەگه ر له جیگای کیلاندن و چاندن، بخزایه ته سووچیک و بۆ ئەندیشه ی لیل و تیکه ل و پیکه ل و پر له زیان هانای ببه ردا یه ت، ئیستا هه رگیز ئەو هه موو خو شی و چهز و شادمانیه ی، له سه رو پرووی نه ده باری. یا ئەگه ر ئەم جووتیارهش وه ک ریگرا ن- ئارمانجی ژیا نی ته نها له دزی و تالان و کوژتن و ده ستدریژی به به ره می کو مه لانی دیکه بده یه ت، هه رگیز بهم چهشنه جیهان و ژیا نی ئاوا پروونا ک و ناسک نه ده یینی. ئەویش ده بووه درهنده یه کی تالانکه ر و خو ینمژ و به کوژ که ژیا نی بهس له دزین و برین و کوشتن ده زانی. خواوه نده که شی له جیگای ئەوه یه زدان و به ده یینه ری چاکیه کان و زه مین و ئاو و گیا و گیانله به ران و ئاوه دانی و شادمانی و کامه رانی بیت، خودایه ک ده بوو- خو ینرژ و ناشیرین و کینه یی و به دل که ئەوی بۆ کوشتن و دزین و برین و چه واشه کاری یارمه تی ده دا و نیایشته و لالانه وه کانی بۆ تالانکردن و دزی و ده ستدریژی بۆ سه ر خه لک ده په ژراند و وه لّامی ده دایه وه. هه موو دیاره کانی کرداری و ره وشتی ئەو جووتیاره له هه مان هیزی زایاندن به ره م ده گریته و هه لده ستیت. به هه مان چهشن که وزه ی زایاندن، سه ری چه که ره ی ناسکی گه نم له ژیه ئاسته پی خاک که دایپۆشیوه سه ر هه لده دات. هیزی زایاندنی جووتیاره که، وزه کانی سازکه ری په وان و له شی ئەو به ئاگا دین و ده کاری ده خات و دژواریه کانی ژیا نی له سه ر ریگا بۆ لا ده بات".

له م کاته دا جامئه سپ پرووی کرده زه ردهشت و گوئی: "ئه ی ئامۆژگاری مه زن و ئە ی فه رکه ری زانا! ئە ی که خیره تی تو پایانی نییه! ئیستا که ئەم گو تانه م له مه ر زایاندن گو ت، سه روودیکته هات به بیرم که له سه ره تای

په یامنیتریت، ئەو کاتە ی که وههمەن و رەوانی جیهان هەر دووکیان ئەهۆرا مەزدايان ستایشت دەکرد و داویان لێ دەکرد که گەزەندیک بە بەهدینان و رابەرەکهی لە ئالی چهواشهکارانهوه بچ نهگات، سروودهکەت":

من و رەوانی ئافەریشت،
بە ریز و دەستی بەرزکراوهوه،
ستایشتی ئەهۆرا دەکهین،
لە ئەو داواکاریین
که لە ئالی چهواشهکاران و نهیارانهوه
گەزەند بە پاکان و رابەرەکهیان نهگات.
گاتا، هاتی ۲۹، سروودی ۵

زەردەشت فەرمووی: "ئەو جام ئەسپی دانا! قسهیهکی فرە بە جیت گوت. رەوتی ژیانی کۆمەل ریک چهشنی رەوتی دەنکه گەنمەکه و جووتیارەکهیه. هەر کاتیک رەوتی گەریان و دۆزینەوه لە کۆمەلگایەک راوهستیت، (که نامینیتەوه، چونکه سرووشت و هەنجاری مرقایەتی هەمیشە لە دۆزینەوه و گەشهکردنایه،) وزه و تیشکی ژین بەرهو خامۆشی دەرولت و میشک و هزرەکان هەر وهک گەنمی لە ئەنبارکراو، که لە یهک جیگادا راگیراییت، لە خۆی هیچ نیشانە و برژەنگیک زیندووویون نیشان نادات و ناپشکویت، بالآ و گەشه ناکات و لە ناو خۆیدا دەنکی تر بەدی ناهینیت. لە کۆمەلگایەکی قتیسکراوی ئاوا، لەشی مرقف بیتین و بیگیان دەبیت و کاری بەس خواردن و نۆشین دەبیت. گوتن و کرداریشی رەنگدانهوهی ئەو شتەیه که بیستووێهتی و یا خود لاسایی کردنهوهی پینشینانیهتی. لە کۆمەلگای ئاوا رۆژگار و هەپتەکان* و هەیفەکان* و سالەکان تی پەر دەبیت، سالەکانیش بە سەده* و سەدهکان دەبن بە رۆژگار و زەمانیش تێدەپەیت، بەلام ئەم مەردومه وهک کوچک* لە سووچیک کهوتن و هەرگیز لە خۆیاندا نیشانەیهک بۆ جوولە و گۆرانی ژیان بەدی ناکەن. ئەمە ی که لە سەرەتای په یامهینەری من، خیرهتی بوون و رەوانی پر پیت و فەری جیهان کهتنهته جوولە و گەریان، بۆ ئەوه بوو که مەردوم لە جوولین و دۆزینەوه و گەرایان و بەرخۆدانهوه، دەیانویست که لە ناو دلی تاریکیهوه، رینگایەک بەرهو روونای بدۆزنهوه. دەیانویست ئەو شتە ی که دیرین و وهستاو و قهتیسماو و داریزیاگ بوو و میشکیان نهیدهپەژراند، فری بدن و بەرهو باوەر و ئایینیک روو بکەن، که لهتەک رامن و ئەندیشهیان سازگار و گونجاو بیت. مەردوم لە ستم و بیداد و خوینمژی کهریانەکان و میران و جادووگەران بە وهرس هاتبوون و داواکاری ژیانیکی تازه و نوێ بوون. ئەم کار و کردانهوانه و گەریان و بیرکردنهوانه ببوو بە هۆی ئەوه که هزری کۆمەل بلیسەدار و بەرهو دۆزینەوه و چارەسەری بجیت. لە هەمووی ئەم هەلچوون و داچوونانە و گشت ئەو گۆرانانە، من هەمیشە لە ناو کۆمەلگا بووم و لە سەرنج و بزاف و وشیری خەلکی پیشرەو و پیشاهەنگ تی دەگەیشتم. هەرودها لە بەر بەرسف و داخوازی و ویستی زەمان بوو که راپەریم و دینی خۆم ئاشکرا کرد. ئیستاش من رامن و باوەرەکانی خۆم شی دەکهمهوه و ئیوه دەیبیستن و تێدەگەن و بە کاری دینن. کۆششی و خەباتی من بۆ ئەوهیه که جیهانیکی نوێ بەدی بینم، که جهوههەرەکهی، ژیان و بوون و تازهگەری و وهرچهرخانه. بە هەمان چهشن که لە سروودهکانم گوتومه":

ئەو مەزدا. !

تا ئەو کاتە که لە بەر تیشکی راستیدا

تاو و تهلنام هەیه،

ستایشتی تۆم کردوو و هەر ستایشت دەکهم.

هیوادارم ئەو ئافەرینهندهی جیهان. !

لە بەر تیشکی رامانی پاکدا،

یهکهمین و باشترین خواستی دروستکرداران،

که تازهسازی جیهانە،

بە جی بهینیت.

گاتا، هاتی ۵۰، سروودی ۱۱

زهردهشت كهوته پرسيار و فهرمووی: "چ كهسانیک لهتهك ئەم وەرچهرخان و پیویستییهی سهردهم و راهینانهکانی من بهربهرهکانییان دهکرد و ئیستاكەش دژن؟ بیگومان کهرپانهکان و کاوییهکان و جادووگه‌ران. ئەوانه‌ن که لهتهك ئاوه‌دان‌کردنه‌وه و گۆرانکاری و نوێ‌کردنه‌وهی جیهان دژایه‌تی ده‌که‌ن و ده‌یانه‌وێ کۆمه‌لگا به هه‌مان چه‌شن ببیت و بمینیت‌ه‌وه که مێشک و باوهره تاریکه‌کانیان فه‌رمانیان پێ ده‌دات. ئەمانه لهتهك هه‌ر کهسیک که هه‌نگاکیک بۆ تازه‌گه‌ری، بووژانه‌وه، وەرچهرخان، ئاوه‌دانکاری، ورووژاندنی هزر و رامان و ژیان بنیت، ده‌جه‌نگن. هۆی سه‌ره‌کیشی ئەمه‌یه که بوون و مان و ژیا‌نی تیر و ته‌سه‌ل و سامان‌دارییان، له دواکه‌وتووێ و ناناگایی کۆمه‌ل‌دایه. به‌لام کهرپانه‌کان و کاوییه‌کان نازانن که یاسای گه‌ردوون و فه‌رمانی ژیان، جووله و گه‌ریان و دۆزینه‌وه و گه‌شه‌کردنه. ئەولن نازانن که هه‌ر ئەندازه وزه و توانای خۆشیان بخه‌نه کار، سه‌ره‌نجام دانه ده‌که‌وتیته ژیر خاک و ئاو و تیشکی رۆژی پخ ده‌گات و سه‌ر له زه‌وی دهر دینیت و چه‌که‌ره ده‌کات و جووتیاریش به ئاوات و ئاره‌زووی گه‌نمه‌که‌ی ده‌گات. جا ئارمانج و کام و خواست و کۆشش و به‌رخودانی من - وەرچهرخان و نوێ‌کردنه‌وهی جیهانه. من دهمه‌ویت پاشقه‌رۆیی و کۆنه‌په‌ره‌ستی له‌ناو بيم. من دهمه‌ویت هزری داپزان و نه‌خۆش فری بدم و جیهانیکی تازه دروست بکه‌م و هه‌میشه کاریک بکه‌م که به رامان و بی‌ری به‌هه‌ردار و دله‌ینه‌ر، جیهان تازه رابگیریت، چون هه‌موو خۆشیه‌کان له نوێ‌بوون و تازه‌بوون‌دایه. دووباره گۆی به‌م سه‌رووده بگرن":

کهسیک به‌راستی،

خواستی زهردهشت به جی بهینیت،

که داواکاری دروستکردنی

جیهانیکی تازهیه،

له پاداشتی ژیا‌نی جاویدانه به‌هه‌رمه‌ند ده‌بیت و

له‌م جیهانه پربه‌هره و به‌پیت‌دا،

هه‌موو ئاره‌زووه‌کانی دلێ دیته‌دی.

ئهی مه‌زدا. !

هه‌مووی ئەم شتانه

تۆ بۆ من ئاشکرا و فیرت کردووم.

جامئەسپ پرسپاری کرد: "ئەو زەردەشتی زانا! دەمووی لەمەر ئەو سروودەت کە ئاماژە بۆ رەنج و شادی و کارە، فرەتر شی و روونیان بکەیتەو".

زەردەشت فرمووی: "لەم سروودە چەند خالی سەرەکی و بنەرەتی ژیان هەیه، بەلام با لە سەرەتادا لە بارەو رەنج و شادی بلیم. سروشت و رازی ژیان بە چەشنیکە کە لە ناویدا هەم رەنج هەیه و هەم شادی. شادی و خۆشیی راستەقینە و بیکۆتایی تەنیا لە ناو زین* و منالانی دایک دایە. یان لەو کاتەو کە بە گوتهی ئەو دەنکە گەنمە، کە هاتە خەونی جامئەسپەو، کە مرۆف لەو بەهەشتەدا بوو. لە ناو زین یان بەهەشتەبوون خۆشە، مرۆف بە بی ئەو بخوازیت و کۆشش و هەولیک بدات و لە شوینیک بۆ شوینیک بچیت. تیپ و پیر دەژی. جیگا و شوینی گەرم و نەرمە و هیچ شتیک نازلری نادات. لەوانەشە هۆ و هاندەری نادیار و ناپەیدیای کۆمەلان بۆ بەدەستەینانی ئاسایشت و خۆشی. بازگەشت و گەرانهو بیت بۆ رۆژگار و ژیان نلو پسدانی دایک یا بەهەشتی خەونەکەو جامئەسپ. بەلام سروشتی مرۆف ناتوانیت هەمیشە لە منالان و یا ئەو بەهەشتەدا بژی. ئیمە بیستمان لەو بەهەشتەدا رامن و هیزی لیکۆلینەووی مرۆف، سەرئەنجام ئەوی بۆ لیکۆلینەو و بیرکردنەو هان دا و لەو جیهانە قەشەنگ و ئارام و ئاسوودەیه کە پیو گریدارو بوو، جولا کردەو و هەوران و نشیو و خەم و خەفەتی زەوی نایە سەر کۆلی. باوەرم وایە ئەگەر مرۆف ماوەیهکی فرەتر لەو بەهەشتەدا بمایەتەوایە، بە هۆی نەبوونی هەول و کۆشش و چالاک و کار، هیدی هیدی سست دەبوو و دادەووشیا و دەپووکا و لەناو دەچوو. بەلام دەرچوونی لە بەهەشتەدا، خۆی بوو بە سەرەتای دەستپیکردنی ژیانیک نوێ. کە هەر چی نەبیت ئەوی بە هیزی رامن و کار بۆ هەمیشە لە زەوی نیشتەجی کرد. منالیش ئەگەر زۆتر لە ماوەی دیاریکراوی خۆی لە پسدانی دایکیدا بمینیتەو، دەمریت و تەنانهت مەترسیش بۆ دایکەکەو دروست دەکات. کەواتە ژیان منالان و بەهەشت سزاوار* و شایستەو مرۆف نییە. چونکە جوولین و گەریان و گەشەکردن و پیشکەوتن لە ناو نیهاد و دەرروونی مرۆفلیە و مرۆف دەبیت و گەرەکە ژیان منالانی و بەهەشتی بەر بدات و خۆی بەاویژیتە ناو زەریای پیر شەپۆلی ژین. جا ئەم زەریایە بە پیچەوانەو منالان و بەهەشت، تەنیا خۆشی نییە، رەنجیش هەیه. بۆیە ئەم بگرە و بەردە و کۆشش و خەباتە لەتەک رەنجدا، چاوکانی خۆشییە. بەلام پرسپاریکی دیکە دیتە ئاراو ئەویش ئەوێه کە چون لەتەک رەنج خەبات بکریت و بە خۆشی بگە؟ هەمان شیو کە لە ژیان لالوی جووتیاردا دیمان و لە سروودی منیشدا بیستتان، لە ریگەو کارکردن. کاریک کە هاوکات لەتەک رامن و هزری چاک و راستی و زانیاری و پیشکەوتندا بیت. بەم جورانەیه کە مرۆف دەتوانیت کۆتایی بە رەنج بدات بە خۆشی بگات. لە بارەو کارکردنیش بیژم. کە کارکردن بەشیکە لە سروشت و نیهادی مرۆف. مرۆف بە بی کارکردن هەرەک ئاسنیکە کە جیگای تەر و شیدار دابنریت، بیگومان لە بیکاریدا ژەنگ دینیت و دادەرزیت و لەناو دەچیت. مرۆف سازکەرە تا دواو هەناسەو ژیان دەبیت کار بکات. کارکردن مایەو ئاسایشتی ژیانە و هەم مایەو تەندروستی لەشە و هەم سەرچاوەو ئاسایش و خۆشگوزەرانو کۆمەلگایە. ئەگەر لە کۆمەلگایەدا هەموو کار بکەن، هەموو کۆمەل لە خۆشی و ئاسایشتی ژیان دەبنە سەر. بەتالی بەدترین ئاپۆرەیه* بۆ کۆمەلگا. بیکاری، بکوژی پاک و خۆراگرییە و هەرودە دەبیتە مایەو سەرلیشیواوی و هەراسانی میشک، تیکچوونی شیرلەزەو رەوان، ناھەنجاریی ئاکار و پەوشت، هەژاری و بندەستی، گوێلەمشتی و کۆلەتی. بیکاری مرۆف لە کرداری چاک دوور دەکاتەو.

بەلام سەرکەوتن و خۆشەختی، شادومانی و ژیاوی. سەرودلخۆشی و ئاسوودەو، کامەرانی و سەرفەرازی، بی نیازی و پیشکەوتن، دەستەلات و پوختەو، دەولەمەندی و تەرپۆشی، توانامەندی و مەزنی، بالاکردن و دەستپۆشستن، رەواندروستی و رەوانئارامی، خۆگری و ئامادەو، خۆناسی و کۆمەلناسی، تەوژمداری و گەشەکردن، کەیفخۆشی و رەوشت جوانی، خۆشنوتی و دلخۆشی، بەدەماخی و راوەستاوی، پایەداری و بەهیزی. رامنדרوستی و کرداردروستی، وریایی و بەهروزی، پشکووتن و دەستئاوہ لایی، ئازایی و نەبەزی، تینداری و داھینەری، داھینەری و پاک، سازکەری و تلزەو، دلگوشایی و دلزیندووی، هیواداری و یارمەتی، وەرزیدەو و خیرەتمەندی، بەشکوویی و ناوداری، کاربینی* و تەیارو، خۆشەویست بوون و ئاگابوون، دانای و ئاوەدانی، هۆشیاری و سەرگەرمی و دەیان پەسنی باش هەمووی لە کـ ر دەوشتیتەو.

ژیانه و ژیان به واتهی کاره. به لام سهبارت به چۆنیهتی و چهشن و شیوهی کار دهبیژم، ههروا که پیشتر له کاری لالوی جووتیار دیتان، کارتان خۆش بویت و به دل و دایه و وردی و بوختی ئهنجامی بدن. کار فیرین و به زانابوون دهستی بۆ بهرن. هه رگیز کار به سه سه سه ری* مهگر نه ئهستۆ و سه سه سه ریش ئهنجامی مه بدن. کاره کانتان هه رچی که ههیه به جوانی و زه ریفی و دروستی ئهنجامی بدن و له بیری چه ندوچۆنی مه بن، ئه وهی ئه رزشمه ند و بایه خداره خودی کاره، نه چه ندوچۆنی. هه رگیز کاری ئیمپرۆ مه خه نه به یانی. کار بکه ن و کاری شایان بکه ن و له هه ر چه شنی کاری ناشایست دوور بکه ون. له کاریکدا که سووچ و سه ره شوپی و بی ئاوووبی و به دناوی به دوایه تی، نزیک مه بنه وه. کاریک بکه ن که بۆ پیشکه وتن و پاژه ی* کۆمه لگا بیت. هه رچی له پاژه ی کار بۆ کۆمه لگا بیت، به شکۆتر و پر به اتار و به ئه رزشته ر. ئه گه ر گه ره کتانه سه ره به خو و ئازاد بژین هه میشه کار بکه ن. هه ر کاریک ده ستان بۆ برد له کاتی دیاریکراو و له جیگای خو ی بیکه ن. له کاردا سستی و که مه تر خه می مه که ن، ئه گینا به هره و سوودی کاره که له ده ست ده چیت. کاریکی که م که به دل و گیان ئه نجام بدریت، له کاریکی فراوان که به بی ویست و چه ز بکریت باشته ر. کار به دیهینه ری هه موو بایه خ و ئه رز و پله و پایه که. به کارکردن خرخی خۆتان فره تر بکه ن، له ره نجی شان و بالی خۆتان نان بخۆن و به هره ی کاری که سیکی تر مه رفینن. باشترین سه رمایه کان، سه رمایه یه که له کار و ده سته رنجی خودی مرۆف بووه شیته وه. بیچینه نا بیدووریته وه. هه میشه کار بکه و به هیوای گه نج و خه زینه ش دامه نیشه".

دهنگی پوتکی ئاسنگه ر

زه رده شت درێژه ی به فه رمایه شه کانی دا: "مژار، مژاری شادی و ره نج و کار و ژیا نه. کاری ئه و جووتیاره که به ده سته پرتوانا که ی خو ی خارستانی کرده گولستان و کیلگه یه کی سه وز و ئاوه دان، به م جو ره دل و گیان و ره وان ی خو ی کرده جیگای چاندن و په روه رده کردنی چاکیه کان. ئیستاش دووباره گو ی بگرن و دیاره یه کی دیکه له کار ببینن. ئه وه ی که ده بیستن دهنگی پوتکی* ئاسنگه ره. ئه م ئاسنگه ره دراوسینی منه و هه موو به یانیه ک که له سه را دیمه ده ره وه، بۆ تاویک له به ر ده رگای ئاسنگه رخانه که ی را ده وستم و کاری قه شه نگ و وردی تواشا ده که م و گو ی بۆ دهنگی پوتکه که ی ده گرم. شان و مه چه کی ئاسنگه ر به هیزه، به ده سستیکی پارچه ئاسنیک ده گریت و به ده سته که ی تری پوتکه که. له ناو کووره که ی ئاسنه که جوان سوور ده کاته وه و پاشان ده یخاته سه ر سندانه که* و به پوتکه که ی ده که ویته گیانی و به هه ر چه شنیکی که بیه ویت وه ک بیل* و پاچ و گاواسن و بزمار و نال و گولمیخ و ئه مرازی دیکه ی ئاسینی ده ری ده هی نیت. رهنگی سووری ئاسن و دهنگی سه نگی نی پوتکه که ی، گو ی و چاوی من نه وازشت ده کات. زۆر جار راسه وستم و چاو ده برمه ئاسنه سووره وه کراوه که ی و هه روه ها گو ی ده ده مه دهنگی پوتکه که ی و جار جاریش له ته ک ئاسنگه ره که قسان ده که ی. پیشنیا ز ده که م که ئیستا بچین بۆ لای ئاسنگه ره که و بریک گفتو گو بکه ی، چونکه من فره سوود و به هره م له ئاخافتنی بر دووه و قسه کانی به راستی سه رنجرا کیشه".

زه رده شت: "رۆژباش پاله ولن، ئه ی مه ردی لیه اتووی کارگای ئاسنگه ری! که ئاسن له به ر ده ست و مه چه کی تۆ هه ر وه ک مۆمی لی دیت و به هه ر چه شنیکی که بته ویت دهینه خشی نی، له ته کماندا قسان بکه کی گوته کانی تۆ زۆر بۆ من خۆش و سوودمه نده. سه ره تا بۆمان بیژه قاره مان*، ئایا ره وان ت هیچ تووشی ده رد و ئازار ده بیت؟" ئاسنگه ر: "رهنگه ئاسنیک ی ژهنگاوی که له سووچیکی شیندار فری درابیت دلکی پر له ئازار و ره وانیک ی ده ردهاری بیت، به لام ده رد و ئازار و ره نج له مندا نییه. کووره داخه که م زۆر ئاسان و زوو ژهنگی ئاسنه که پاک ده کاته وه و له و ئاسنه ژهنگاوییه فریدراوه، ئه سپابیک ی سوودمه ند دروست ده که م".

زه رده شت: "ئایا تۆ مه زنتری یان شاگوشتا ئه سپی دلیر، یان ئایا که سیک له خۆت به رزتر بیت و ئایا خۆت له که سیک به که متر داده نی؟"

ئاسنگه ر: "شمشیریک که به به ر که مه ری شاگوشتا سپه وه یه و زرییه ک* که له کاتی چه نگدا له به ری ده کات و کلاو خوودیک* که ده یکاته سه ری و له غاو و ئاوزهنگی* ئه سپه که ی و دشنه* و خنجیره که ی هه موویان له به ر ده سستی من ها توونه ته ده ر. بروام وایه ئه گه ر من نه بم، شاگوشتا سپیش نییه. ئه مه من نیم که ده بیت له به رانه ری شاگوشتا سپ سه ر دابنه وینم و هه ست به پچوکی بکه م. ئه مه شاگوشتا سپه که ده بیت له به ر دم

درگای کارگاکه م رابوینستیت و گوئ له فرمان و نامۆژگریی من بگریت و هه رچی که ده بیژم به کاری بیهستیت و هه ر چی که چیی ده کم به کاری بییت".

زهردهشت: "ئایا هیچ بۆ رابردوو دریغ* و ئه فسۆس* ده خۆی و هیوات به داها توو ههیه؟"
ئاسنگه ر: "مرۆف کاتیک دریغ و ئه فسۆس ده خوات که کاریکی به فرمانی هزری نه کردوو بییت. من که هه مووی ژیانم له به رده می ئه م کووره و پوتک و سه ندانه بووم، میتشک و دهسته کانم خستوو ته کار و هه زاران ئاسنواله م دروست کردوو، ئیتر جیگای داخ و خه فه ت خواردن بۆ گوزه شته نییه و بیی له داها تووش ناکه مه وه، چون ئایه نده وه کوو کووره و ئاسنه سوورکراوه که که به سه ر سه ندانه که مه وه یه، ئاوا بۆم روون و ئاشکرایه".

زهردهشت: "ئایا تا ئیستا هیچ هه ستت به تیکشکان و کلۆلی و په ریشانی و که نه فتی کردوو و یا ده که ی"؟
ئاسنگه ر: "ئه گه ر ئاسن توانای راوه ستانی له به رم ببوایه ت و سوور و نه رم نه بوایه ته وه و نه توایه ته وه، په نگه، به لام هیچ ئاسنیک تا ئیستا له به رانه ری مندا توانای راوینستانی نه بووه که هه ست به سه رشکستی و لاوازی و داموی بکه م".

زهردهشت: "ئایا تا ئیستا هیچ ده رد و خه فه ت و هه ژاری و ئاتاجی داگرتووی"؟
ئاسنگه ر: "تا کووره که م گه رم و تاوینه ر و به گه ره و ئاسنم بۆ سوور ده کاته وه، نا له ئایه نده ش ئاگادار نیم، به لام تا گیان له له شم دایه و تا دوا هه ناسه ی ژینم، ئاسنی سوورۆکراو ده کوتم، له رووداو پێشهاته کانی چاوهروان نه کراویش بی ئاگام".

زهردهشت: "ئایا هیچ چوکه ی خاری بی هانایی و بی هیولایی یان سه رلیشوایی تو ی داگرتوو"؟
ئاسنگه ر: "له سه ربانی ئاسنگه رخانه که م خاری وای لی شین نابیت و پیگاشم ناکه ویته دهشت و بیابان".

زهردهشت: "ئایا تا ئیستا هیچ گرژی، رژی، به دبینی، به دخوازی، به دنیهادی، به دهروشتی و ئه ندیشه ی خراو تو ی داگرتوو و یان رووی تیکردووی"؟

ئاسنگه ر: "دهنگی خو ش و دلکیشی پۆتکی من وه ها دل و په وانی منی داگرتوو که هه رگیز جیگایه ک ناده هیلت بۆ گرژی و خوار و خیی و ترشی و تالیی".

زهردهشت: "ئایا رژی به که سیک ده بهیت"؟

ئاسنگه ر: "په نگه که سانیک به من رژی به بن، به لام من به هیچ که س په شک* نابم".

زهردهشت: "کارگاکه ت پر ده بینم و هه موو شتیک له سه ر پیگا و جیگای خۆی دانراوه و به گشتی به ریکوپیکی دیته بهر چاو ته نانه ت جل و پلاسی تۆش جوانی و رازلوه یی تایبه تیی خۆی هه یه".

ئاسنگه ر: "ریکوپیکی و رازلوه یی له په وان و دهروونی من و له دهسته کانم دایه و هه رووه ها له کار و په وشتم. جا ئه گه ر بیتو من تۆزیک که م و کورت و ناته واو و نارپیک و ئالۆز بم، ئه وه پرشه و په رهنگی ئاگر و ئاسنی سوورکراوه یه هه موو له شم ده سووتینیت. کوتانی ئاسنی سوورۆکراو له ته ک نارپکی ناگونجیت".

زهردهشت: "ئایا هیچ ترسی که سیک یا شتیک له دلته دایه و یا له که سیک ده سله میته وه"؟

ئاسنگه ر: "په نگه که سیک هه بیت که ترسی کووره ی ئاسنگه ری و ئاسنی سوورۆکراو و پوتک و شان و قۆلی منی له دلدا هه بیت، به لام له دلی مندا ترسی چتیک یا که سیک نییه".

زهردهشت: "ئایا له خواوه ندیش ناترسی"؟

ئاسنگه ر: "خودای من خودای زهرده شته. خودای زهردهشت، گوزاره ی* ترۆپکی خیره تی هه ستیه، مانای هیزی هۆشیاری ئافرانده، ئه و هیزه یه که خونچه و گوئی داره کانی هه وشه ی خانووی من ده پشکوینیت و به به ره ی ده گه یه نیت، مانگا کانی من ده زینیت و دهسته کانی من به سه ر ئاسنی سوورۆکراو ده کوتینیت. خودای زهردهشت هه موو شتیک به خشش و خرۆشه، که وا بوو مرۆف نابیت له که سیک که ده به خشینیت، بترسیت. تینها چتیک که گه ره که مرۆف لیبی بترسیت هه مان ترسه، نه داداری مه زنی ئافه ریده گار".

زهردهشت: "ئایا له تاریکیش ناترسی"؟

ئاسنگه ر: "تاریکی به کووره ی گراوی و ئاسنی سوورۆکراو رووناک ده که مه وه".

زهردهشت: "فره هیدی و دلنیا و متمانه‌مەند دیتە بەر چاو، هۆی ئەم ئارامی و لەسەرخۆیی و راوەستاویەت لە چیدایە و ئایا هیچ گرفتاری شیواوی و ئاارامی دەبیت؟"

ئاسنگەر: "لە دەروونەوه هیچ تەوژم و زۆریک هەست پێ ناکەم تا پێی شلەژاو بێم. ئەگەر بێتو بەم چەشنە ببوایە و دەروونم ئالۆز ببوایە، ئەوه ئەو کەرەستەنەهێ که لە ژێر دەستم چێ دەبن، ئەسپابێکی ریکوپیکی و جوان و بەهرەمەند و بەئەندازە دەرئەهات. چاکی و لێهاتوویی ئەسپابەکانی دەستکاری من، لە ئاسوودەیی و ئارامیی رەوان و بنیاتی منەوه سەرچاوه دەگریت."

زهردهشت: "ئایا زمانت هەرگیز بە درۆ کراوەتەوه؟"

ئاسنگەر: "لە دلی کەسێک که ترس و زەبوونی و شەرەزاری و پەڕیشانی نەبیت، لە سەر زمانیشی درۆ نییە."

زهردهشت: "ئایا لە گوته و کردەیی خۆت هیچ پەشیمان دەبیتەوه؟"

ئاسنگەر: "کاریک که بە رەمان و رەویژ بە خێرەت ئەنجام بەدریت پەشیمانی نەبیت و هزری من لە هەموو کاریکدا رەپیشاندەرە."

زهردهشت: "ئایا ریک و کینەیی کەسێک لە دلایە؟"

ئاسنگەر: "من هیچ شتیکی لە دلدا راناکریم. هەر تشتیک گرژ و تورپم بکات، لە هەمان کاتدا زمانم هەنم دەدات که قسان بکەم، گوته بێ هیچ بێم و ترسێک دەبێژم و هەموو کین و توورەبێم دەرژێنمە دەرەوه، کاتیک که گرژی و ریک رژی، ئیدی شتیکی نامینیت تا لە دلدا رای بگریم. بە گشتی من هەمیشە لە بەرانبەر تشتیک که ببیتە هۆی گرژیم، کۆشش دەکەم روو بکەمە رەمان و ئەندیشە، هەمیشە کین و گرژی و تورپمی بە میتشک و رەمان لە ناویان دەبەم."

زهردهشت: "ئایا بووه کوتوپر بە کەسێک دلت بسووتی و لە ناکاودا پشتی لی بکە؟"

ئاسنگەر: "ئاسنی سوورۆکراوه بە هێمنی و شینەیی نەرم دەبیت و بە لەسەرخۆیی بە چەشنی کەرەستەیه‌کی لی دەردیت و پاشانیش بە ئەسپایی نەرم و سارد دەبیتەوه، سەرکاری منیش لەتەک ئاسنە نەک لەتە پووش و پلّاش و پووار."

زهردهشت: "ئایا هیچ کاتیک لە ژیان بێزار و وەرەس بووی و یا سەرەدەمیک هاتبیت که ژیان بۆ تۆ کەوتبیتە تەنگەبەری و بە تەواوی دەستت لی شۆردبیت؟"

ئاسنگەر: "ئەگەر ئاسن سەرەسختی بکات و سوور و نەرم نەبیتەوه، رەنگە، بەلام تا بە ئیمرو هیچ ئاسنیک لە ژێر دەستی من سفت و پتەو نەبووه و هەر نەرم کردووه و بە ئارەزووی خۆم بە شتیکی دلخواز دەرئەهاتەوه."

زهردهشت: "ئایا پێوهندی تۆ لەتەک کۆمەلدا پتەوه یان دوورەپەرز و گۆشەگیری؟"

ئاسنگەر: "ژیان و کاری من گریدارو بەو خەلکانەیه که کاری ئاسن دەخوازن و منیش بۆ ئەوان چیی دەکەم. نیوانی من گەل پەيوەندیەکی پۆلایینە که بێ ئەر پەيوەندیە نە من توانای ژیانم هەیه و نە کۆمەلێش بۆی هەلەسووریت."

زهردهشت: "ئایا مەردومت بە دل خۆش دەویت یا کوو خۆشەویستییه‌کی بەرژەومندیخووانە و لە سەر بنەمای ئابوورییه؟"

ئاسنگەر: "هەمان چەشن که کوورەیی ئاسنگەرییه‌کەم بە من گەرما دەدات، پەيوەندی لەتەک مەردوم دل و گیانم گەرم و بەتین رادەگریت."

زهردهشت: "شادومانی یا خەمباری؟"

ئاسنگەر: "خەم و دلته‌نگی ساردییه و لە کارگای ئاسنگەریدا ئەویش لە سەر سندان و ژێر پوتکەکیدای جیگایەک بۆ ساردی و خەفتباری نامینیتەوه."

زهردهشت: "هەست بە سەرکەوتوویی دەکەیت یان شکست؟"

ئاسنگەر: "تا بە هیزی رەمان و شان و قۆلم و ئاگری کوورە و پوتکەکەم ئاسنی سەخت تیکدەشکینم، هەمیشە سەرکەوتووم."

زهردهشت: "ئایا لە رەمان و ئەندیشەتدا، کارگایەک مەزنتەر لە کارگای خۆت دەبینی؟"

ئاسنگەر: "مەگەر لە کارگە و کاری من لەم جیهانەدا، کاریکی دیکەش گەورەتریش پەیدا دەبێت"؟

زەر دەشت: "هیچ بێر و خەیاڵی دوور و درێژ داتیگرتوو"؟

ئاسنگەر: "من پەسپەسەکوڵە* نیم کە خۆم بە تاری گومانەوه هەلواسم. ئاسنگەرم و ئاسنگەریش بێجگە لە پوتک و سەندان و کوورە و دەست و مەچەک و بازوو شتیکی دیکە نانا سێت".

زەر دەشت: "ئایا هیچ پا لە بەرەوی خۆت درێژتر پادەکیشتیت"؟

ئاسنگەر: "بەرەوی من ئەم ئاسنگەرخانەیه و بۆ من سەر و زیاده".

زەر دەشت: "هیچ قسە و گوتهیهک کە بۆنی لووتبەرزێ و یا خۆهەلکێشانێ لێ بیت، کردووتە یا دیکە"؟

ئاسنگەر: "من راھاتم کە ئاسن بە ئەندازە خۆی سوور کەمەوه و بە پادە خۆی بیکێتم و لە ئەندازەیهک بیت کە نە سووک بیت نە سەنگین".

زەر دەشت: "ئایا خۆت بە کەمتر یان مەزنتەر لە ئاسنگەرانی تر دەزانی"؟

ئاسنگەر: "هەموو ئاسنەکان لە کارگاکانی دیکە ئاسنگەری یە کجۆرن، پوتک و سندان و ئاگری کوورەکانیش یەکیکە".

زەر دەشت: "هیوا و ئارەزووی تۆ چییە و دەتەوێت خۆی ژیانێت چلۆن بیت"؟

ئاسنگەر: "دەخوایم بە یانیان هەمیشە درگای ئاسنگەر یە کەم بە کەمەوه و ئیوارانیش دایخەمەوه، باسکەکانم بۆ کوتانی ئاسن بە هیز و راوەستاو بیت، ئاسن و ئاگریشم بە ئەندازە پێویست هەبیت و کرپاری بەرەمەکانیشم بە ئەندازە. سینگم هەمیشە ئاوالە و سەرم بەرز، دلم خۆش و لیوم بە خەندە، پەییوێندیم لەتەک خەلک گەرم و بە تین و پڕ بیت لە میهرەبانی، چرای مالم پووناک و سکی ئاگردانم گەشاو، خرابی لە دلم ریگە نە دەم و رەشبین نە بێم و هەنگاو بۆ خرابە هەلنەگرم".

زەر دەشت زۆر دروود و سپیلسگوزاریی ئاسنگەری کرد و پووی کردە جام ئەسپ و فرەشەوشتەر و فرەمووی: "ئەئەئە هەقائانی من، روخساری دوو میوۆفی سەرکەوتوو و پەواندروست و بەدیھینەر و شادمانتان بینی، ئیستا دەمەوێت لە ئازموون و تاقی کردنەوهکانی خۆتان بەهرە و سوود بگرن و کەسانیک کە پەوان و گیانیان بە پێچەوانەئە ئەم کەسانەیه بە ئیمەئە بناسینن، تا من پلزی دروستی ئەم جووتیار و ئاسنگەرە و پازی نادروست و سەرەنەکەوتن و تیکشکاو و دۆراوی پەوانی ئەو کەسانەتان بۆ باس بکەم پێتان بناسینم".

خوو و ئاکارەکانی ناپەسەند

فرەشەوشتەر گوتی: "بە گومانی من پەوانیک کە بە پێچەوانەئە پەوانی کابرای جووتیار و ئاسنگەر بییت، پەوان و کەسیتیکی لاواز و دو دل، سووک و بی ئاوەز، کز و داماو، بی هیز و تیسنووک، شلەژاو و شەرمەن-شەرمەزار و هەژار، تەنیا و سەر شوپ، بی پەنا و ناسازگار، بیکارە و شیرزە، گومانای و سپ، پەشیو و ناساز، ناکۆک و دلتهنگ-سیس و سەرلێشیو-هەراسان و سست، نیگەران و چاوەروان-دەستەنگ و بەرەل، بی بڕوا و بڕوا پێنەکراو، بەدخواز و سەلەبەر، پووش و کەمتهخەم، گرژ و ناوچلوتال، نەناس و نەخۆش، هاقی* و شەکەت، بی کەلک و نەدار، نیازمەند و گەدا، چارەپەش و نلو زپاو، خرابەویست و کلۆل-دلچەپەل و مەینەتبار، گوشتال و بەدخوو، بەدبین و ناتاج، زمانتال و دەستپیس، نەیار و بی نابروو، رسوا و دووروو، دەستپاچە و ملشوور، تەووزەل و خەفەتبار، ناتەوان و دەمبەگلەیی، ناراست و ئاوارە، زەبوون و بیزار، پەشیمان و ناپاک-پەنجبەر و دەردەدار و زۆر شتی دیش، کە لە ژیاندا کەسانی لەم چەشنەم فرە بییووە کە پەوانیان بە پێچەوانەئە پەوانی ئاسنگەر و وەرزیرکە بوو. داواش لە چام ئەسپ دەکەم با بفرمیت و ئازموون و تاقیکردنەوهکانی خۆی بڕیک بۆ ئیمە بلێت".

چام ئەسپ دەستی کرد بە ئاخافتن و گوتی: "سەردەمیک لەتەک شوونیک سەر و کارم بوو. یەکەم جار کە چاوم پێی کەوت، ویستی خۆم پێی راگەیاندا. کاتیک کە خەریک بووم کە مەبەستی خۆم بۆی دەگوت و هیشتا وتەکانی من کوتایی پێ نەهاتبوو، شووانە دەستی کرد بە قسەکردن. سەرەتا وا تیگەیشتم کە پەنگە شووانە زوو لە ئامانج و ویستی من تیگەیشتیبت، بۆیە بێدەنگ بووم و گویم بۆ راگرت، بەلام کە کاتیک قسەئە دەست پێ کرد، دەستی کرد بە خۆهەلکێشان و گواپە کە چیی کردوو، لە ئازایەتی و نەترسی خۆی باسی دەکرد، لەتەک گەورەپیاوان و تووویژی کردوو و بانگیان کردوو و لە لیھاتووی خۆی لە پیشەئە شوونیدا، ئیدی نەیدەبڕیەوه.

شوانه گوتی و گوتی تا باسی هاوردە سەر ران و میگەل و ئەسپ و گاکانی، پاشان دەستی کرد بە پیاھەلدان و ستایشکردنی مەر و مالت و مانگاکانی، دروست بەو هەست و سۆز، کە دەبیژی خودی خۆی پەسن دەدات. منیش بە سەرسوورمانەوه گویم بۆ شل کردبوو، کاتیک کە داوای وەلامیکی کورت و پوختم لێ کرد و هەستی کرد کە من مەبەستم بیستنی ئەو بابەتەنەبوو، سەخت گرز و توورە بوو و وتەکانی درشت و تیژ و وەلامی نەدایەوه. جاریکی دیکە و چەندان جاری دیکە تریش چوومە کنی، بەلام هەموو وتەکانی بەس ستایشت و پەسنی خۆی و گاکەلەکەیی بوو. لە زۆر شوینی تریش بەلام نابەجێ بە مەبەستی خۆهەڵکێشان قسەیی دەکرد و تەوهری قسەیی خۆی و گاکەلی بوو. جاری وا بوو زۆر بە توورەیی خامۆشیان دەکرد و دایاندەنیشانەوه، بەلام لە شوینیکی تر هەمدیسان گەوجانە دەستی پێ دەکردەوه و باسی گەورەیی "من" یان خودەکەیی دەکرد. من فرە جار بۆ هەمان مەبەست و کاریک کە دەمویت دەچووم بۆ لای، بەلام هەمیشە ئەو گیلانە لە جینگای ئەوه بە کاری من بگات، دەستی دەکرد بە ستایشت لە خۆی و لاف و گەزافەکردن، پاشان بە تەواوی نەزانی و گیلی ئەم کابرایە بۆ من پوون بوو، لە ئەنجامدا من بۆ ماوێهەکی زۆر کاتم بێ فیرۆ چوو".

یەکیکی دی لە شاگردەکان بەم چەشنە دەستی کرد بە گێرپانەوهی ئەزموونی خۆی و گوتی: "جاریک بە هۆی کاریک لەتەک کابرایەکی جووتیار بووین بە ئاشنا. کابرای جووتیار وای دەزانی منیش وەک خۆی جووتیارم و دەمویت کە ئەو لە زەوی و زارەکەیی دەر بکەم و داگیری بکەم بۆ خۆم. جووتیارەکە پیاویکی بە سالاجوو بوو. بەناوبانگ و جینگای برۆا. سەرەتای دانیشتمان وێ دەچوو سەبارەت بە کشت و کال بەئاخفین. ئەو زۆر ریکوپیکی و ژیرانە قسەیی دەکرد و منیش بە چاکی گویم بۆی شل دەکرد، ئەمە بەم جۆرە بەردەوام بوو تا پوژیک هەستیکی سەیری پەیدا کرد کە گوایه من نیازی داگیرکردنی زەوییهکەیم هەیه. کوتوپر بینیم کە ئەم زەلامە، شیوهی منالیکیی لێ نیشت، هەرۆک چۆن خوار دەمەنبییهکی لێ دەستینیت، ئاوهما کەوتە هاوار و فریاد و شیوهن و پۆ. دەستی کرد بە جنیودان و قسەیی ناشیرین و نلونینکەگوتن. ئیتر لەم پیاوه بەتەمەنە هۆشی نەما و وەک مەژۆکیکی گەوج و بچ ئاومز تەنیا کاری ببوو بەوه، کە بە هەر کەس دەگەیشت خوسنی* بە من دەدا و لە هەر کوچ کە دادەنیشت ناوی منی بە خراپە دەهینا. وای لێهاتبوو ئیدی ئەو کاری نەدەکرد و کێلگەکەیی بە جی هیشتوو و لە شوینیکی بۆ شوینیک لە کەسیک بۆ لای کەسیک دەچوو و دەینالاند، تەنانەت جاری واش بوو دەشگریا. زۆر جار هەولمدا تیپێ بگەیهنم کە من نیازی خراپم نییه و کارم بە سەر کێلگەیی تۆ نییه، من بە رینگای خۆم و ئەویش بە رینگای خۆی، بەلام بێسوود بوو، هەرۆا دەیوت و دەینالاند و جنیوی دەدا. زۆر لام سەیر ببوو و ببوو بە پرسیار کە بە راستی یم جووتیارە کێ بوو؟ بۆچی پیلویکی ئاوا سەر و پدین سپی و بە سالاجوو، ئاوا لە بەر بیریکیی چەواشە و ناراست، بەم شیوه هەلسوو کەوت دەکات؟ پاشان گەیشتمە ئەو برۆایە کە ئەم کابرایە مێشکی کال و کرچە، با تەمەنیکیشی لێ چوویدت. بەلام نەمزانی کە هۆی چیه کە ریمان و مێشکی کابرا، لە سەر دەمی هەرزەکاری لە گەشەکردن راوەستاوه و بە تیپەربوونی تەمەنیشی هەر وەک خۆی ماوێتەوه!" بە درێژایی ژيانم لەم جۆرە کەسانەم زۆر دیوه، کەسانیک کە چەرخێ رۆژگار هیچ کاریگەرێهەکی لە سەر ریمان و کەسایەتیانی نەبوو. کەسانیک کە لە پوانگای ریمان و کردار و ئاگایی هەر وەک زارۆکیک ماوێتەوه و ئاکاریشان هەمان هەلسوو کەوتی زارۆکلن بوو. خەلکانیکیی زۆر بینوو کە کاتیک دەرۆانییه هەلسوو کەوت و ویستیان، مەژۆف دەخەنە بیر کەسانی رۆژگارانی کۆن و دواکەوتوو پێشین. جا کۆمەلگایهکی ئاوا دواکەوتوو و قەتیسماو کە وەک گەنکاو* بۆگەن بواری پاکبوونەوه و پوونبوونەوه و بزاف و گەشەکردن و پێشکەوتنی تیدا نەبیت، لە ناو هەمان چەرخ و پۆژگارەدا کە هەبوو، هەر وەستاوه و هەنگاوێک بەرەو پێش هەلناگریت".

فرەشەوشتەر گوتی: "لە شتەکانی سەیری ژيانم کە دیبیتم و بە بیرم بێت، جاریکیان سەربازیک و سەرداریکی سوپاھیان بۆ لای من هاورد، بە هۆی ئەوه سەربازەکە تیری کەوانیکیی هاویژتوو چاوی راستی فەرماندەکە. دەبواوەت من وەک داوهریک سزای سەربازەکەم دیاری بکرایه. لە تاوانبارەکە پرسیارم کرد هۆی هاویشتمی ئەو تیره بۆ چاوی فەرماندەکەیی چی بوو و بۆ کویرت کردوو؟ پێم گوت ئەگەر راستییهکەیی بیژی سزاکەت کەم دەکەمەوه. تیره‌ندازی تاوانبار گوتی: چەند سال لەمەوبەر، کاتیک خەریکی مەشقی سەربازی بووین و خۆمان ئامادەیی جەنگ دەکرد، بە هەلەیهک لە کاتی کێشانی کەمانەکەمدا، ئەم فەرماندەمان بە سەربازیکیی دیکە کە لە

تهنیشتی من ویستا بوو. فهرمانی دا شه پلخه یه کم لی بدات. سه ریزه که که هۆمال* و ره قیچی من بوو به خوشییه کی زۆره وه هاته نزیکه وه و شه پلخه یه کی توندی لیدام. من دووباره که وانم کیشا و هه مدیسان توشی هه له بووم و دیسان زله یه کی تری لیدام و ئەو کاره تا پهنج جار دووباره کراوه. کات تیپه پر بوو و رۆژانی به سه پر دا هات، به لام داخی ئەو شه قه زلانه هه ر له دلم مابوو. تا دواي چهند سال ئەوه ئیمرو ئەم دهر فه ته م بو هه لکه وت و نازانم چ هه ستیک هانمی دا و بی بیر کردنه وه له ئەنجامی ئەم کاره، خۆم له سووچیک شارده وه تا فه رمانده که م بینی، به هه موو هیز و توانامه وه تیریکم هاویش و به مجۆره نابینام کرد. له و کاته که هاواری کرد و دهنگی لی بهرز بووه وه و خوین له چاوی دهر ژا، دهنگوت گه وره ترین خه لاتی ژیانم وهرده گرتوه، هه رچه ندهش دهزانم ئیمرو سزای کاری خۆم ده بینم، به لام په شیمان نیم و که یفخۆشم".

یه کیکی دی له قوتابیه کان بیره وه ری خوی بهم چه شنه گێراوه: "من به ریژی ته مه نم، کۆمه لانی جۆراوجۆرم به خوو و ره وشت و داب و نه ریتی جیاواز بینیوه. که سانیکم بینیوه که جۆریک دهر وون و ره وانیان نه خۆش و دهرده دا بووه و به شیوه یه ک دلیان بریندار ببو که توانای میهره بان و دهر پرینی خۆشه ویستیان نه مابوو. کاتیک بیابان نیشینه کان بو چه پاو و تالانکردنی گوندی ئیمه هیرشیان هینا، دهمدی که به چ دلره قی و بی به زیانه په لامارمان ده داین. هه ر شتیک که به ماندوو بوون پیک هیندرابوو و دروستمان کردبوو، ئەوان به ئاسانی له ناویان دهر بد و ده یانسووتاند. ئەوانه دوژمنی جوانی و ئاوه دانی و پاک و ئاوه دانی و ژیان و سروشت بوون و هه ر شتیک بۆنی شادی و هه ست و جۆش و خرۆشی ژینی لی به اتایه، به رقه وه له ناویان دهر بد. من خۆم زۆر جار له ته ک ئەو بیابان نیشینه که به دیلمان دهر گرتن، ده که وتمه دهمه ته قی. له سه ره تادا وامده زانی هۆی ویرانگه ری و خراپه کاریان له نه زانی و گیلیانه به لام پاشان له ناو وته کانیان بۆم دهر که وت که پاماندن و کاؤلکردن به شتیک له بیر و رامانیانه و له کاتی ره و خاندن و خاپورکردنی شوینه کان، ره وان دهر وونیان شاد ده بیت و چیژی پی وهرده گرن و ئەو کاره له ویست و بره وان سهر چاوه ده گریت".

زه رده شت گوته کانی جام ئەسه پ و فره شه شتر و شاگرده کانی له مه ر ناسینی دهر وونی نه خۆش و خوار و خێج بیست و ئینجا فه رمووی: "به و جۆره که بیستان، ره فتاری دروست له دهر وون و ره وان دروست ده وه شیته وه و ئاکاری خراپ له ره وان و ئەندیشه ی خراپ هه لده ستیت. کاتیک که من باسی راستی ده که م، مه به ستم ره واندروستی و هه نجاری دهر وونه، مه به ستم باش بوون و ریکو پیک هزر و رامانه. کاتیکیش باسی درۆ ده که م، مه به ستم نادروستی ره وان و په ریشانی و سه رلیشوایی دهر وون و تیچوون و ناسلمانی و نارپکی رامانه. به و شیوه که له سه رووده کانم هلو ردمه":

مرۆقی باوه رمه ند و پاک،

به زانست و گوفتار و کردار و ویژدانی خۆی،

راستی پتر ده کات.

مه زدا ئەهۆرا به م که سه،

له بهر تریفه ی رامانی پاکدا،

توانامه ندی مینووی ده به خشیت.

منیش بۆ ئەو

پاداشتی چاکه* ئاوات ده خوارم.

گاتا، هاتی ۵۱، سه روودی ۲۱

(مه به ست له پاداشتی چاک، هیمنی رامان و ویژدانیکی ره وناک و دلکی بینا و توانامه ندی مینووی و بی نیازبوون له هه وا و هه وهس و خۆشنووی هه میشه ییه)

ئهی مه زدا. !

ئهم باوه ر و راهینانه ت به دروستی

بۆ هه مووان دیاری کردوه،

که راستی ئازادیه خش و سوودمه نده

درۆش زیانبار.

لەم رووهوهیه
که ئارهزوومه ندم هه مووان ،
به یوه ندیی خۆیان له تهک رامانی پاک پتر بکه ن و
تیکه لی خۆیان له تهک چه واشه کار و لایه نگرانی درۆ بیسی ن .

گاتا ، هاتی ٤٩ ، سروودی ٣
ئه ی مه زدا . !

ئیه له ریگای ئاگری بلیسه دار و
ئازموونی تاواندنی مینوویی ،
هر دوو لایه نی راستکردار و چه واشه کار
تاقی ده که یته وه و پاداشت ده ده یته وه .

لەم ریگایه وه یه
که ئایینی ژیان ئاشکرا ده که ی:

رهنج بۆ چه واشه کاران ،
سوود و شادی بۆ راستکرداران .

گاتا ، هاتی ٥١ ، سروودی ٩
مه زدا ئه هۆرا ،

له ریگای هزری پاک و
به توانامه ندی به سه ر جیهاندا سهروه ی ده کات ،

له وه نامی ستایشتکاراندا فه رمووی:

راستی پڕشنگدار ، که بۆ پاک ی
یاوه ریکی باشه ،

بۆ ئیوهم هه لبژاردووه .

کو شش بکه ن تا هه میشه

به شی ئیه بییت .

گاتا . هاتی ٣٢ ، سروودی ٢

ئه ی مه زدا ئه هۆرا . !

ئه ی به توانا تر له هه مووان . !

ئه ی پاک ی . !

ئه ی راستی

ئه ی رامانی پاک . !

ئه ی توانای مینوویی . !

گویم لی بگری ،

ئه وه ده مه ی که پاداشتی هه ر که سیک ده ده ی ،

بۆ منیش به خششت هه بییت .

گاتا ، هاتی ٣٣ ، سروودی ١١

گهردوونگیپر .

!

.